

Tema: JEI NETURĖČIAU BAIMĖS...

Šventosios Dvasios žodis nesiūlo jokie recepto, kurį galima būtų iš karto pritaikyti ir to pakaktų. Reikia išdrįsti priimti sprendimus, kurie negali būti pilnai pasverti pagal pagrindines taisykles (įstatymą ir raidę). Šventosios Dvasios žodis skirtas kiekvienam asmeniškai, kiekvieno nepakartojamam unikalumui, klausdamas: ar turi drąsos viltis, stengtis, atsilaukti prieš daugumos spaudimą? Ar pasitiki kai kuo, ko negalima išmėginti racionaliū būdu, net jei ir pasitelktum išmintį, didesnę už protą? Ar pasitiki Šventąja Dvasia? Ar esame pasirengę tam, kas neįeina į mūsų planus?

Pgl. Karl Rahner SJ. Baimė Dvasios akivaizdoje

Šv. Rašto skaitiniai:

- Jn 2, 13–25
„jis išvijoj visus juos.. išvartė jų stalus...“
- Rom 6, 15–18
„jūs iš tiesų tampate vergais to, kurio klausote...“
- Lk 12, 4–12
„kas išpažins mane žmonių akivaizdoje...“
- Ps 56
„Dieve, turiu padaryti, ką esu tau pažadėjęs...“
- 1 Jn 4, 18
„Tobula meilė išveja baimę..“

Peržvalgai ir pasidalinimui:

1. Žvelgiu į Kristų ir Jo drąsą būti tiesoje.
2. Kaip susidūriau su savo nelaisvės apraiškomis pastaruoju metu? Kur mane kviečia šie pastebėjimai? Ar esu pasirengęs tam, kas neįeina į mano planus?
3. Jei neturėčiau baimės... Kokią problemą padėčiau ant stalo visų akivaizdoje? O gal dovaną? Paslaptį?
4. Jei neturėčiau baimės... Kuo mano elgesys skirtųsi nuo šiandieninio? Ką išdrįsčiau padaryti? Pasakyti? Kokį sprendimą priimti? Ko nedaryčiau ar atsisakyčiau?